

РЕШЕНИЕ

№ 1741

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 01.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11235** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба от Държавно Предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, представлявано от изпълнителен директор и чрез пълномощник, срещу предписания, дадени с Констативен акт № КА-ПБЗН-С30-18-28/14.11.2022г. издаден от инспектор по защита на населението в Регионалната дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – С. З. (РДПБЗН). С оспорвания акт, на основание чл.89 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (Държавното предприятие или ДПУСЯ) е дадено предписание, в срок до 16.05.2023 г., да се разработят и приложат карти на уязвимите от заливане зони в аварийния план на обекта, съгласно разпоредбите на чл.35, ал.2 ЗЗБ във вр. със спазване изискванията на чл.138, ал.1 и ал.2 от Закона за водите (ЗВ) и чл.57, ал.2 и т.4.8. от Приложение №2 към Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническа и безопасна експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние.

В жалбата се твърди, че процесното предписание е незаконосъобразно издадено, при съществен порок във формата и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Според оспорващия, изготвянето на карти на уязвимите от заливане зони е в зависимост и във връзка със съставяните от съответната Б. дирекция карти на районите под заплаха от наводнения и карти на

районите с риск от наводнения. Съгласно чл.146з, ал.1 ЗВ, плановете за управление на риска са функция и се съставят въз основа на картите на районите под заплаха от наводнения и карти на районите с риск от наводнения. Твърди се още, че изготвянето на подробни карти е част от цялостната политика по управление на водите на национално ниво и при това смята, че създаването на карти на уязвимите от заливане зони на язовирите, класифицирани от първа степен на потенциална опасност, от собствениците им – лица различни от тези, изготвящи картите на райони под заплаха от наводнения и карти на райони с риск от наводнения, създава предпоставки за това да се наруши зависимостта между отделните неразривно свързани елементи на съдържанието на картите и последователността в политиката на управление на водите на национално ниво. Претендира, че макар законът да изисква аварийният план на даден язовир да съдържа карти на уязвимите от заливане зони, това не обосновава извод, че собственикът – в случая ДПУСЯ, е задълженото лице за изготвянето им. Твърди, че няма законова норма, която изрично да задължава собствениците на язовири, класифицирани в първа висока степен на потенциална опасност, да съставят карти на уязвимите от заливане зони, а освен това поддържа, че Държавното предприятие е в невъзможност да изпълни даденото му предписание поради липса на методика за съставяне на такива карти. Моли съда да отмени предписанието, както и да се присъди в полза на жалбоподател юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - инспектор по защита на населението в Регионалната дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – С. З. към Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ на Министерството на вътрешните работи (ГДПБЗН, МВР) оспорва жалбата и моли съда се произнесе с решение, с което да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима.

Насочена е срещу индивидуален административен акт с който за жалбоподателя се създават задължения и който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от лице с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Актът е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.89, ал.1 ЗЗБ. Цитираната норма предвижда, че при осъществяване на контрол по спазването на този закон или на подзаконовите нормативни актове по прилагането му министърът на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни лица дават предписания. По делото е приета и не е оспорена Заповед №8121з-812/17.07.2019г. с която министърът на вътрешните работи, на основание чл.33, т.9 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.87, ал.1, чл.89, чл.90 и чл.100, ал.1 и ал.3 ЗЗБ, е оправомощил длъжностни лица от Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ с правата по чл.87, ал.1 и чл.89 ЗЗБ – да осъществяват контрол по спазване на закона и да дават задължителни предписания.

Сред изрично оправомощените длъжностни лица са инспекторите по защита на населението в Регионалните дирекции „Пожарна безопасност и защита на населението“. Според т. IV от Заповед №8121з-812 организацията за осъществяване на контрол по Закона за защита при бедствия се определя със заповед на директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“.

На основание т. III.3.5. от Заповед №1983з-103/21.02.2017г. на директора на ГДПБЗН директорът на Регионалната дирекция – С. З. е разпределил обектите по чл.137, ал.1, т.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) по териториални и специализирани участъци в област С. З. на служителите от Група „Превантивен контрол и превантивна дейност“ към РДПБЗН (Заповед №1239з-47/28.01.2022г.). В компетентност на издателя на оспорваното предписание инспектор К. К. – инспектор по защита на населението, е специализиран участък в [община], включително язовир „Я. - 219“, ПИ с идентификатор 87713.38.219.

Спазена е предписаната от закона форма, като при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Оспорваното предписание е издадено в съответствие с приложимите материалноправни норми и с целта на закона.

Съгласно чл.4, ал.1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническа и безопасна експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата) собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. В случая жалбоподателят не оспорва и съдът приема за установено обстоятелството, че процесният язовир „Я.-219“ в землището на [населено място], представляващ поземлен имот (ПИ) с идентификатор 87713.38.219, е предоставен за управление на Държавното предприятие, на основание чл.139а ЗВ. В чл.139д ЗВ изрично е предвидено, че при осъществяването на своята дейност ДПУСЯ има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях на язовирите по чл.138б и предоставяните по чл.139а, ал.5 и ал.6. При спор или неяснота относно собствеността на даден язовир Държавното предприятие осъществява организацията и техническата му експлоатация до влизането в сила на съдебното решение или до установяване на собственика при спазване на изискванията на чл.138в, ал.1 (чл.138б ЗВ).

Според регламента на чл.7 от Наредбата собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и по тази наредба за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. С нормата на чл.138а, ал.1 ЗВ е въведено задължение за собствениците или ползвателите на водностопански системи и съоръжения и на обекти по чл.131, ал.1 да изготвят аварийни планове по реда на чл.35 ЗЗБ или да възложат тяхното изготвяне на оператори и съответно да осигуряват изпълнението на предвидените в тях мерки. В чл.57, ал.1 от Наредбата е предвидено, че аварийните планове на язовирите се изготвят от собственика/оператора по реда на чл.35 ЗЗБ и чл.138а, ал.1 и ал.2 ЗВ.

Специфичните изисквания за формата и съдържанието на аварийните планове са

изрично и изчерпателно регламентирани в Наредбата, Приложение №2 към чл.57, ал.2. Съгласно т.4.8. аварийният план задължително съдържа карти на уязвимите от заливане зони, които се изготвят за язовирите от първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл.141б ЗВ. Основната цел на картите на уязвимите от заливане зони е да се определят териториите, които ще бъдат наводнени от високата вълна при разрушаване на язовирната стена или от изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия. Картите на уязвимите от заливане зони са необходими, за да се улесни навременното уведомяване и евакуацията на райони, потенциално засегнати от разрушаване на язовирната стена или преминаване на висока вълна. Картите на уязвимите от заливане зони на язовирите от първа висока степен на потенциална опасност включват засегнатите територии и зони, определени в приложение №1 към чл.10, ал.2 от Наредбата.

В процесния случай не е спорно обстоятелството, че язовирът за който е дадено предписанието - язовир „Я.-219, ПИ с идентификатор 87713.38.219 в землището на [населено място], общ.О., обл.С. З., е класифициран като такъв от първа висока степен на потенциална опасност по смисъла на чл.141б, ал.1, т.1 ЗВ. Не е спорен и фактът, че за процесния язовир е бил разработен и утвърден аварийен план, но към него няма приложени карти на уязвимите от заливане зони в съответствие с чл.35, ал.2 ЗЗВ във вр. с т.4.8. от Приложение №2 към чл.57, ал.2 от Наредбата. При това, противно на възраженията на жалбоподателя, именно собственикът на язовира е лицето, задължено да разработи и одобри аварийния план с форма и съдържание, изрично установени в Наредбата. Неразделна част от аварийния план са картите на заливните зони, съгласно т.4.8. от Приложение №2 и съответно прилагането им е в тежест на собственика, както сочи и проследената нормативна уредба

За пълнота на мотивите съдът отбелязва, че няма идентичност между картите по чл.146з ЗВ и тези по т.4.8. от Приложение №2 на Наредбата. Първите се отнасят за райони под заплаха от наводнения и райони с риск от наводнения, а вторите за уязвими от заливане зони при разрушаване на язовирна стена или от изпускане на водни обеми от язовир в аварийни условия. Първите са основа за създаване на планове за управление на риска от наводнения на ниво район, а вторите са част от аварийния план на язовира. Първите се съставят от съответната Б. дирекция, а вторите от собственика/оператора на язовира. Последователността, в която законът третира двата вида карти, е от по-малкото към по-голямото. Първо се изготвят аварийни планове с карти на уязвимите от заливане зони на всеки обект, а след това се изготвят планове за управление на риска от наводнения в целия район, в който може да има множество водоеми и водно стопански съоръжения. Систематичното място на двете уредби е съответно в Глава девета, Раздел I от Закона за водите – общи положения, и в Раздел II – IV, относими към оценка и управление на риска от наводнения. Следователно именно собственикът (в случая ДПУСЯ) е длъжен да приложи към аварийния план на язовира карта на уязвимите от заливане зони. Липсата на единна методика за изработване на картите по т.4.8. от Приложение №2 към Наредбата, не освобождава собственика на язовира да изработи и одобри аварийен план в съответствие с императивните изисквания на закона, включително като изготви карти на заливните зони.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че актът и предписанията, дадени с него са законосъобразни и не са налице сочените основания за отмяна, Съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно Предприятие „УПРАВЛЕНИЕ И СТОПАНИСВАНЕ НА ЯЗОВИРИ“, ЕИК[ЕИК], срещу ПРЕДПИСАНИЯ, дадени с Констативен акт № КА-ПБЗН-С30-18-28/14.11.2022г., издаден от инспектор по защита на населението в Регионалната дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – С. 3..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 дневен срок от съобщението.

Препис от решението да се връчи на страните, по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ :